

UZASADNIENIE

(...) Bank S.A w W. w pozwie z dnia 22 marca 2018r., skierowanym przeciwko D. S., wniósł o zasądzenie kwoty 133.024,07 zł z odsetkami oraz kosztami procesu z tytułu zwrotu przedmiotu kredytu.

(pozew k. 3 – 6)

Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie postanowieniem z dnia 27 marca 2018r. w sprawie VI Nc-e (...) przekazał sprawę do Sądu Okręgowego w Łodzi.

(postanowienie k. 7)

Sąd Okręgowy w Łodzi nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 29 maja 2018r. w sprawie I Nc 248/18 uwzględnił powództwo.

(nakaz zapłaty k. 23)

Nakaz zapłaty został doręczony pozwanemu w dniu 12 czerwca 2018r.

(potwierdzenie odbioru k. 26)

Pozwana w dniu 26 czerwca 2018r. wniosła sprzeciw, zaskarżając go w całości.

W konkluzji wniosła o oddalenie powództwa, obniżenie należności o kwotę ubezpieczenia kredytu oraz rozłożenie zasądzonej kwoty na raty.

(sprzeciw k. 27)

Postanowieniem z dnia 31 października 2018r. Sąd zwolnił pozwaną od kosztów sądowych w całości oraz ustanowił dla niej adwokata z urzędu, zaś Okręgowa Rada Adwokacka w Ł. wyznaczyła do zastępowania pozwanej adwokat K. K..

(postanowienie k. 41, delegacja k. 44)

Powód w odpowiedzi na sprzeciw wniósł o jego oddalenie, nie wyraził zgody na rozłożenie świadczenia na raty, zaś z ostrożności procesowej, na wypadek zastosowania art. 320 KPC, wniósł o zawarcie w wyroku zastrzeżenia, że brak spłaty jakiegokolwiek raty w terminie, powoduje natychmiastową wymagalność pozostałych rat.

(pismo procesowe z dnia 7 lutego 2019r., k. 47)

Pozwana na rozprawie w dniu 27 lutego 2019r. wniosła jak w sprzeciwie, a jednocześnie wniosła o obniżenie należności głównej o kwotę 5.704,50 zł, tj. o wysokość składki ubezpieczeniowej.

Pełnomocnik pozwanej przed zamknięciem rozprawy wniósł o przyznanie kosztów pomocy prawnej udzielonej pozwanej z urzędu i oświadczył, że nie zostały one uiszczone w żadnej części. (protokół rozprawy k. 59 – 60)

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Strony zawarły w dniu 22 lipca 2015r. umowę konsolidacyjnego kredytu gotówkowego numer (...), zgodnie z którą powód udzielił pozwanej kredytu w kwocie 146.172,89 zł, zaś pozwana zobowiązała się spłacić kredyt wraz z odsetkami i kosztami, do których do kosztów należała m.in. składka ubezpieczeniowa w wysokości 8.214,91 zł, z tytułu ubezpieczenia na wypadek śmierci, niezdolności do pracy albo hospitalizacji w wyniku nieszczęśliwego wypadku; kredyt został udzielony na 108 miesięcy.

Powód był uprawniony do wypowiedzenia umowy z zachowaniem miesięcznego okresu wypowiedzenia w razie m.in. opóźnienia pozwanej z zapłatą pełnej raty, wynikającej z harmonogramu spłat, za co najmniej jeden okres płatności.

(umowa k. 14 – 16)

Pismem z dnia 6 listopada 2017r. powód wezwał pozwaną do uregulowania w terminie 14 dni zaległości w spłacie kredytu pod rygorem wypowiedzenia umowy, zaś wobec niezapłacenia zaległości w określonym terminie, powód pismem z dnia 7 grudnia 2017r. wypowiedział pozwaną umowy kredytu z zachowaniem miesięcznego okresu wypowiedzenia. (pisma k. 17, 19, potwierdzenia nadania k. 18, 20)

Powód w dniu 12 marca 2018r. wystawił przeciwko pozwanej W. z ksiąg bankowych nr (...) na kwotę dochodzoną pozwem.

(wyciąg k. 13)

Pozwana nie wykazała do chwili zamknięcia rozprawy okoliczności spłaty należności dochodzonej pozwem.

Pozwana ma 65 lat, prowadzi gospodarstwo domowe z mężem i synem. Otrzymuje dopłaty unijne w wysokości 14.000 zł rocznie. Mąż pozwanej na emeryturę w wysokości 2.000 zł netto. Na leki pozwana wydaje rocznie około 3.600 zł, za dostawę wody płaci rocznie 8.000 zł, za energię elektryczną – po 600 zł miesięcznie. Mąż pozwanej choruje na serce i nowotwór jelita grubego. Koszty leczenia męża powódki wynoszą około 800 zł miesięcznie. (oświadczenie majątkowe k. 34 – 37)

Okoliczności dotyczące sytuacji materialnej oraz życiowej pozwanej Sąd uznał za przyznane przez pozwanego w trybie art. 230 KPC w zw. z art. 210 § 2 KPC.

Sąd na podstawie art. 214 § 1 i art. 214¹ § 1 KPC oddalił wniosek powódki o odroczenie rozprawy w dniu 27 lutego 2019r. z uwagi na nieusprawiedliwienie niestawiennictwa pozwanej na rozprawie zaświadczeniem lekarza sądowego. Podkreślić trzeba, że w terminie publikacyjnym pozwana nie złożyła owego zaświadczenia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo jest uzasadnione i zasługuje na uwzględnienie w przeważającej części.

Pozwana wniosła m.in. o oddalenie powództwa, jednakże nie zgłosiła że żadnych zarzutów przeciwko zasadzie odpowiedzialności, która wynika z przepisu art. 69 ust. 1 Prawa bankowego.

Zawarcie umowy kredytu było związane z uiszczeniem przez pozwaną składki ubezpieczeniowej z tytułu umowy ubezpieczenia w wysokości 8.214,91 zł za cały okres, na jaki zawarto umowę kredytu, tj. na okres 108 miesięcy.

Skoro powód wypowiedział umowę w grudniu 2017r., to uwzględniając miesięczny okres wypowiedzenia umowa przestała obowiązywać w styczniu, w związku z czym obniżono należność główną w oparciu o przepis art. 813 § 1 KC o część składki za niewykorzystany okres ochrony, tj. o kwotę 5.704,50 zł i zasądono od pozwanej kwotę 127.319,57 zł z odsetkami, których podstawę prawną stanowią przepisy art. 359 § 1 i art. 481 § 1 KC.

Z tych też względów, oddalono powództwo ponad zasądzoną kwotę, jako bezzasadne.

Zgodnie z art. 320 KPC, Sąd może w wyroku „w szczególnie uzasadnionych wypadkach” rozłożyć na raty zasądzone świadczenie.

Biorąc pod uwagę niesporną sytuację materialną i życiową pozwanej (okoliczności te Sąd uznał za przyznane w trybie art. 230 KPC) nie ma ona żadnych realnych możliwości jednorazowego spełnienia świadczenia na rzecz powoda.

Jest to oczywiste i nie wymaga szerszego uzasadnienia, skoro powód nie wykazał, że pozwana ma majątek pozwalający na jednorazową spłatę zadłużenia.

Wobec powyższego w celu umożliwienia pozwanej zapłaty długu oraz niepopadania w dalsze zadłużenie, Sąd rozłożył spłatę zasądzonej należności głównej na 70 miesięcznych rat z tym skutkiem, że wierzycielowi nie przysługują odsetki od ratałnych świadczeń za okres od daty wyrokowania do daty płatności poszczególnych rat.

Rozłożenie na raty zadłużenia na dłuższy okres Sąd uznał za społecznie nieuzasadnione w rozumieniu art. 5 KC i pozbawiłoby wierzyciela wartości ekonomicznej należnego mu świadczenia.

Brak było podstaw prawnych do umieszczenia w wyroku zastrzeżenia, o którym mowa w odpowiedzi na sprzeciw.

Biorąc pod uwagę trudną sytuację materialną pozwanej, obciążonej relatywnie wysokim zadłużeniem wobec powoda, Sąd na podstawie art. 102 KPC nie obciążył pozwanej kosztami procesu.

O kosztach należnych adwokatowi z urzędu orzeczono na podstawie przepisów obowiązujących w chwili wniesienia pozwu.

ZARZĄDZENIE

doręczyć odpis wyroku z uzasadnieniem zgodnie z wnioskiem.